

[Stensballe.]

sen af Krisekasser derigennem kunde fremmes — Udtalelserne findes i Landstingstidende Sp. 310 —, og de Konservatives Ordfører indtog paa den Tid et lignende Standpunkt, idet han ogsaa erklærede sig villig til, hvis det klargjordes for Partiet, at der var Ubilligheder at afhjælpe, at yde Medvirken dertil. I øvrigt gik han ind for Oprettelsen af fælles Krisekasser, eventuelt Genforsikringskasser, men holdt paa, at Støtte til Beskæftigelse, Støtte til Produktion var det, vi trængte til. En Forhandling om en yderligere Udbygning af Krisekasserne interesserede ikke Ministeren paa det Tidspunkt. Den højtærede Minister henviste til det af ham i det høje Folketing fremsatte Revisionsforslag vedrørende Arbejdsløshedslovgivningen, og Resultatet af Forhandlingerne her i Tinget blev, saaledes som det ogsaa er oplyst i Bemærkningerne til det Lovforslag, der er fremsat i Aar, at Lovforslaget blev nedstemt. Under Forhandlingerne her gjorde den konservative Ordfører opmærksom paa, at der alt i alt var ca. 40 000 arbejdsløse, altsaa et Tal, der omtrent svarer til det, vi nu har, hvor der er ca. 38 000 arbejdsløse, men han stillede sig den Gang skeptisk overfor, om dette Antal arbejdsløse overhovedet kunde komme ind under den Betegnelse, at deres Fag var kriseramte. Han udtalte, at Antallet ikke var større end, at det maaske ikke positivt kunde paavises, at der i de enkelte Fag herskede Krise. Jeg gør opmærksom paa disse Udtalelser fra den Tid, fordi der jo er en vis Parallel mellem de 40 000 arbejdsløse paa det Tidspunkt og de 38 000 arbejdsløse nu. Kunde det den Gang siges, at det ikke var givet, at der var Krise i alle Fag, kan det med maaske lige saa stor Ret siges nu. I øvrigt kan den højtærede Socialminister maaske give nærmere Oplysninger herom.

Sidste Efteraar fremsatte den højtærede Socialminister ikke noget Lovforslag om Hjælp til arbejdsløse — da laa Arbejdsløshedstallet jo ogsaa noget lavere, end det ligger i Aar —, men først efter Jul, den 13. Januar, fremsatte han et saadant Lovforslag med samme Titel som det, der er forelagt her i Dag. Den Gang var Antallet af arbejdsløse gaaet op til ca. 59 000, og vi ved jo, at det i Løbet af Vinteren steg til ca. 75 000 og holdt sig der i adskillig Tid. I det Forslag, den højtærede Socialminister fremsatte den 13. Januar, havde han begrænset Gyldigheden til 31. Maj i Aar; de arbejdsløse, som ikke var Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, var medtaget,

og der kunde ydes Tilskud til de Arbejdsløshedskassemedlemmer, som havde Krisekasser, til Supplering af Understøttelserne derfra, men paa det Tidspunkt var, som jeg sagde før, Antallet ogsaa oppe paa ca. 59 000. I øvrigt var Forslaget et rent Understøttelsesforslag ligesom det foregaaende, uden Forbindelse med Forsikring; da det tillige gav Hjælpekasserne en Ret til at supplere Understøttelserne, vilde det jo nok, om det var blevet gennemført, have været til nogen Hjælp for Kommunerne — Kommunerne fik jo en Hjælp eller Understøttelse paa anden Maade gennem Bevillingen paa de 10 Mill. Kr., som stilledes til Raadighed for dem —, men det vilde dog ikke have forhindret, at de Kommuner — og dem er der adskillige af —, som allerede havde gjort Overbud udover, hvad der kunde faas gennem den vedtægtsmæssige Understøttelse, yderligere kunde have suppleret Understøttelsen efter denne Lov, hvis den var blevet vedtaget.

Vi maatte som Aaret i Forvejen gaa imod det, vi kunde ikke gaa ind for et saadant rent Understøttelsesforslag, hvor Understøttelserne yderligere kunde suppleres gennem Hjælpekasserne, men jeg opfordrede til Udvalgsbehandling med det Formaal gennem en Revision, en Udbygning og Forbedring af Krisekassebestemmelserne i den nugældende Arbejdsløshedslov at faa Kasserne til at gennemføre Oprettelse af Krisekasser, Krisefonds, i Løbet af Sommeren og Efteraaret, saa at de kunde staa bedre rustet til Vinteren, som efter den allerede paabegyndte Krise for Landbrugets Vedkommende, som allerede den Gang var saa tydelig og klart udtalt, at ingen kunde misforstaa det, ikke tegnede til at blive lys, hvad Beskæftigelsesspørgsmaalet angaar; dermed vilde der tillige være bragt Kommunerne en stor Hjælp, som de med Bestemthed kunde regne med, og som de kunde indrette sig paa at faa. Den konservative Ordfører beklagede, at Regeringen ikke havde vist Forhandlingsvillie nok i Folketinget. Han udtalte, at hans Parti først og fremmest var at finde i Bestræbelserne for at skaffe Beskæftigelse, og hvis denne ikke kunde strække til, saa at alle kunde blive beskæftiget, var de ligesom vi villige til at gennemføre en Hjælp paa Forsikringsgrundlaget til de arbejdsløse, navnlig gennem Udbygning af Krisekasselovgivningen.

Udvalget blev nedsat, og der blev nedsat et Underudvalg, men da Drøftelserne af de Oplysninger, som var indhentet fra Arbejdsdirektoratet, og hvoraf det blandt andet